

25. sep. 1839

AFSENDER

Martinus Rørbye

MODTAGER

Frederikke Rørbye, f. Stockfleth

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

München

Modtagersted:

København

Omtalte personer:

Michael Dørup

John Rørbye

Christian Frederik Schiøtt

Charlotte Johanne Schiøtt, f. Schack

August Wilhelm Ferdinand Schultz

Giertrudmine Claudine Storch, f.

Kamp

Arkivplacering:

Det kgl. Bibliotek, Acc. 1996/44

TRANSSKRIFTION

München den 25de September 1839

For ikke at lade alt for lang Tiid gaae hen inde du fik noget at høre fra mig kjære Moder, maae jeg herfra, blot med et Par Ord sige dig at jeg befinder mig temmelig vel. Udførligere har du formodentlig fra Schiøtt's hørt hvorledes vi ere rykkede frem paa vor Reise, jeg vil altsaa ikke gjentage dette; Lysten dertil mangler mig just ikke; men vel Tiiden; thi omendskjønt vi nu alt ere her i 8 Dage, kan jeg ikke siige at have haft et eneste Øjeblik Roe til at skrive ordentligt til dig du gode kjære Moder. Heele Dagen gaar her naturligviis hen med at gaae omkring for at see det Meget af Kunst-Sager, hvoraf jeg kan have Nytte, og naar da Aftenen kommer, vil du vel kunne tænke dig, at jeg er heelt medtagen og kun lidet oplagt til at skrive. Jeg maae ofte næsten undre mig over, hvorledes jeg [overstreget: dog] kan holde alle disse Anstrengelser ud, jeg, som hjemme ofte neppe var istand til at gaae Gaden op, uden at føle mig ganske afkræftet; dog denne Fremrykken til det Bedre giver mig godt Haab om en seenere fulkommen Helbredelse, og jeg finder mig derfor med Taalmodighed i de smaae Anfald af mit tidligere Onde, som jeg dog ofte paa Reisen har været udsat for, og hvilke især Kjørdsele fremkalte. Rose er ved saadanne Leiligheder saa kjærlig og opofrende mod mig, at jeg ikke noksom kan takke hende derfor, hendes Forhold her paa Reisen hidindtil overgaar langt hvad jeg havde ventet mig, da jeg endnu var hjemme, omendskjønt jeg vel ikke kan nægte at hun endnu maae have lidt mere Erfaring i Reiselivet, inden det bliver til den Nydelse for hende, som det er for mig, der næsten altid er tilfreds. Hende er f Ex: de Senge, der ofte bydes den Reisende Aarsag til særdeele Misfornøielse, hun frygter Alt og foretrækker ofte hellere at udhvile paa Sofaen, og dette er mig just ikke tilpads, da jeg vel veed at Saadant, for een Nat lader sig gjøre, men ikke i længere Tiid, da man alt for meget udmattes derved. Saaledes som hun har været va[n]t til det hjemme ønsker hun det ogsaa andre Steder, og det lader sig som oftest ikke arrangere; man maae tage det som det falder og gjøre god Miine til slet Spil, og efterhaanden vil hun ogsaa ganske fatte dette, hendes Forhold siger mig det alt for tydeligt, da hun langt fra med Uvillie støder Alt hvad der er fremmed fra sig. Da vi kom hertil og paa selve Reisen blev hun altid ved den gamle Vane, at drikke The om Aftenen; dette gik i Hamburg og en Deel af nord Tyskland endnu fortræffeligt, dog jo længere vi fjernede os fra Norden, jo flere Omstændigheder gjorde dette, jo dyrere og slettere blev det man bød hende, indtil hun her fulkommen har lært at indsee, at man ogsaa kan føle sig tilfreds med at opofre en ældre Vane, og andtage en nye og mere passende til det Sted hvor man har opslaaet sin

Bolig. Denne Erfaring havde jeg alt gjort paa min første •2• Reise og nu følger jeg den punktligt for saa vit min Diæt tillader det. Du vil vist undre dig naar jeg siger at jeg her f Ex drikker Øl og spiiser Steeg, det vil siige til Maade, og befinder mig fortræffeligt derved; ja naar jeg kommer til Italien haaber jeg at kunne ombytte Øllet med Viinen og føler jeg at ogsaa dette bekommer mig vel troer jeg at være paa god Vei til Helbredelse. Her havde jeg gjerne raadført mig med den Læge hvortil John havde anbefalet mig; men han er desværre ikke mere her og til den anden har jeg da ingen Adresse, saa at jeg da min Tilstand dog er ret god agter at opsætte at tale med nogen Læge indtil jeg naar Rom hvor jeg da vil henvende mig til Doctor Schiultz.¹ Siig imidlertid John² og Djørup³ at jeg synes at befinde mig langt bedre, end da jeg var hjemme jeg troer at [overstreget: jeg] det vil glæde dem. Rose har her haft megen Fornøjelse af at tale med Mad: Storck⁴ og jeg troer ogsaa at hun har haft Nytte deraf, da Konen er meget frie for Fordomme, og bestandig prædiker om at opgive disse, vis endnu nogle skulle være tilbage fra Hjemmet; jeg ville meget ønske at vi kunne nyde denne Omgang i Rom, dog herpaa er aldeles ikke at tænke da Familien nylig er bleven formeret med en lille Datters Ankomst, der saaledes binder dem for længere Tiid til at forblive roligt her. De 8 Dage vi her have tilbragt ere forløbne som Tiimer, jeg var gjerne bleven længere; men de hyppige Ophold underveis forøger endmere de allerede betydelige Udgifter, og jeg maae derfor skynne mig at naae Rom, hvor jeg tror vi kunne indrette os mere economisk. Vi reise derfor herfra imorgen tidlig for over Inspruck at gaae ind i I[t]alien; naar du altsaa skriver til mig, da maae det være til Rom og under min gamle Adresse Caffè greco Via Condotti Roma. Fra Rom skal du faae et mere udførligt Brev fra mig kjære Moder, idag har jeg endnu tusinde Ting at besørge før min Afreise, og jeg maae saa at siige tælle ethvert Øjeblik, og dette ønskede jeg minst, naar jeg skriver til min kjære gode Moder, hvem jeg ønsker at udtrykke All den Taknemlighed jeg er dig skyldig. Hils Alle de kjære Sødskende ret meget fra Rose og mig, og naar du seer Schiøtt's,⁵ da hils ogsaa dem og siig at Rose er rask og jeg tror hun føler sig tilfreds. Jeg gjør idetminste Alt hvad der er mig muligt for at hun saa lidt som muligt skal komme til at saune det kjære Hjem. •3•

Hvad Vei vi tager i Italien for at naae Rom er endnu ubestemt; jeg havde ønsket fra Indspruck at gaae over Vormser Jock⁶ ned til Comer Søen; men som jeg hører lader dette sig ikke gjøre, da Veien skal være ødelagt af Vand, saa jeg nødes til at tage over Roveredo. Til Florentz kommer vi imidlertid under alle Omstændigheder, da jeg gjerne ønskede at Rose skulle see den skønne og venlig Stad. For idag maae disse Linnier være

dig nok kjære Moder, skriv mig endelig til Rom, og fortæl mig da løst og fast fra det kjære Hjem, hvor du veed at endogsaa enhver Ubetydelighed ihøi grad intresserer
din hengivne Søn
Martinus.

Det gjør mig meget ondt at skulle lade all denne skjønnne Plads saaledes staae ubenyttet, dog fra Rom skal jeg søge at gjøre dette godt igjen ved en finere og mere udførlig Skrift. Indtil da lev vel kjære Moder.

¹ August Wilhelm Ferdinand Schultz.

² John Rørbye.

³ Michael Dørup.

⁴ Giertrudmine Claudine Storch, f. Kamp.

⁵ Christian Frederik Schiøtt og Charlotte Johanne Schiøtt, f. Schack.

⁶ Wormser Joch, dvs. Umbrailpasset.

München den 25ten September 1839.

[illegible]

[illegible]

Vinsaugen von
Martinus

My dear my angel and all little late all heaven's joyous glad hand
 that brought us, my dear little girl, my joyous little girl, my joyous
 friend of mine, my dear little girl - Little dear, my dear, my dear.

